

Vernissage
15 nov kl 18.00-21.00
på Skånes konstförening

Konstnärssamtal
16 nov kl 13.00-15.00
på Black Archives Sweden

Symposium
29 nov kl 19.00-21.00
Performance av Lydia Östberg Diakité, DJ
set av DJ VV på Skånes konstförening

30 nov kl 13.00-15.00
Workshop för barn 6+ med Joanna
Johnson på Black Archives Sweden

30 nov kl 18.00
Keynote presentation av Tina Campt, DJ
set av André Taylor på Malmö konsthall

1 dec kl 14.00-16.30
Madubuko Diakité: Film visning och samtal
på Moderna Museet Malmö

James Barnor: Transmissions
1 dec-19 jan
Temporära offentliga verk på Dunkers
kulturhus, Kristianstads konsthall/
Regionmuseet Kristianstad och Ystads
konstmuseum

Curatorer
Tawanda Appiah, Ulrika Flink

Utställningsproducenter
Jonelle Twum, Albin Hillervik

Kommunikation
Zawadi Odenyo, Janneke Schoene

Grafisk design
Lina Forsgren, Janneke Schoene

Utställningstekniker
Linus Svensson, Jesper Veileby

Utställningen på Skånes konstförening är
en kollaboration mellan Black Archives
Sweden och Skånes konstförening och
stöds av Malmö stad, Region Skåne,
Kulturrådet och ABF.

Exhibition: *Transmissions*

16 November 2024 –
19 January 2025

Transmissions
Ikram Abdulkadir
James Barnor
Theresa Traore Dahlberg
Nolan Oswald Dennis
Lydia Östberg Diakité
Makda Embaie
Manju Jatta
Linda Lamignan
Eric Magassa
Luvuyo Equiano Nyawose

Transmissions

Vernissage:
15 November 18.00
at Skånes konstförening

Black
Archives
Sweden

SKÅNES
KONSTFÖRENING

Med stöd av KULTURRÅDET SKÅNE Malmö stad

Transmissions är en grupputställning som förmedlar kopplingar mellan generationer via fotografi, ljud, video, installation, måleri och performance. Utställningen utgår från Black Archives Swedens samling *Familjearkivet* som är dedikerat till att bevara diasporans liv genom experiment, omsorg och kollektiv aktivering. *Familjearkivet* uppmärksammar aspekter av Svart historia och nutid som ofta förbises av offentliga arkiv.

I *Listening to Images* beskriver teoretikern Tina Campt hur stillbilder, i synnerhet fotografier av svarta subjekt, kan ”höras” genom de vibrationer och frekvenser som bilderna avger. Hon vidgar den traditionella uppfattningen om visualitet genom att betona bildens multisensoriska väsen och vad det förmedlar. I utställningen används lyssnandet som ett verktyg för att gräva fram berättelser, drömmar och ögonblick av glädje för att sprida dem över tid och rum.

Transmissions lånar från Tina Campts språk och utforskar vibrationer och frekvenser i *Familjearkivets* samling som innehåller donerad afrosvensk historia inramad av intima, familjära perspektiv. Att svarta personer bidrar med objekt och efemära föremål, inklusive fotografier, tidningsurklipp och ljudminnen, är en kraftfull handling. Den utmanar Sveriges nationella berättelse som ofta utelämnar komplexitet och existensen av svarta subjekt.

För utställningen har konstnärerna Theresa Traore Dahlberg, Eric Magassa och Lydia Östberg Diakité bjudits in att fördjupa sig i arkivet och var och en har bidragit med nyproducerade verk som ger nya perspektiv. Magassa drar in betraktarna i ett mångbottnat universum, en sensorisk värld laddad med symbolik skapad av funna bilder, museologiska artefakter och pulserande jazz, medan Traore Dahlberg erbjuder en visuell och ljudlig meditation i en berättelse om bevarande och återuppbyggnad av familjens arv. Östberg Diakité använder choklad som både material och symbol och framhåller produktionens ursprung samtidigt som hon ifrågasätter dess metaforer.

Utställningen sträcker sig även utåt med befintliga verk som resonerar med *Familjearkivet*. Manju Jattas målningar sammanflätar västafrikanska och nordiska traditioner, överbryggar mytologier och tekniker i sökandet efter gemensamma betydelser. Linda Lamignan gör dialogen flytande och rör sig mellan världar när hen utforskar landskap som animeras av historiska krafter; hens videoinstallation genomsyras av en animistisk sensibilitet som är djupt rotad i västafrikanska filosofier.

Nolan Oswald Dennis storskaliga diagram avancerar vår förståelse av kunskapsproduktion. Dennis utvidgar samtalet till att omfatta skärningspunkter mellan vetenskap, kosmologi och dekolonialt tänkande och låter oss fundera över de underliggande krafter som formar vad vi vet och hur vi lär oss. Luvuyo Equiano Nyawoses fotografier och videofilmer ger en intim bild av svart fritid, välbehag och andlighet på Durbens stränder och bjuder in betraktaren att knyta an till en historia av glädje och motståndskraft.

Ikram Abdulkadir knyter an till utställningens kärna med en ny installation som konfronterar erfarenheten av förflyttning genom en öm blick. Hennes fotografier knyter samman familjeband och drar in betraktaren i en intim värld. Utställningen får sin historiska förankring i James Barnors ikoniska fotografi som fångar ett omvälvande ögonblick i Afrikas och den svarta diasporans historia genom hans omslag till *Drum Magazine*. Makda Embaies dikt ”Jag minns er alla” är ett reflekterande ode till den afrosvenska diasporans erfarenhet och väver in det kollektiva minnet i utställningens berättelse.

Transmissions skapar en mötesplats för olika infallsvinklar och praktiker där objekt och bilder kommer samman. Utställningen mättas av ljus, färg och textur och erbjuder en sensorisk upplevelse, rik på materialitet och taktilitet. Varje konstnär är hängiven processen att avtäcka och omvandla alternativa berättelser, vilket resulterar i en kollektiv strålglans som ekar genom hela utställningen.

Transmissions sprider sig över Skåneregionen med tillfälliga offentliga verk av James Barnor på Dunkers kulturhus, Kristianstads konsthall/Regionmuseet Kristianstad och Ystad konstmuseum samt ett internationellt symposium på Black Archives Sweden, Skånes konstförening, Malmö Konsthall och Moderna Museet Malmö.

Tawanda Appiah och Ulrika Flink Curatorer

Ikram Abdulkadir (f. 1995, Nairobi, Kenya; baserad i Malmö) är en svensk-somalisk fotograf som i sin praktik fångar livet i stadsmiljöer och hemmet, ofta utifrån teman som omsorg och kollektivitet. Hon är uppvuxen i Rosengård i Malmö vilket är ett centralt tema i hennes konstnärskap. Abdulkadirs verk finns representerade i Moderna Museets och Göteborgs Konstmuseums samlingar. Bland hennes senaste utställningarna märks Centrum för Fotografi (2024) och Fotografiska Stockholm (2023), Recontres Arles (2023), Kairo Off Biennale (2023) och Lunds konsthall (2022).

Theresa Traore Dahlberg (f. 1983, Värnamo, Sverige; baserad i Stockholm) är en multidisciplinär konstnär som arbetar med installation, skulptur, fotografi och film. I hennes arbete utforskar hon ofta materialitet, både som fysisk substans och som bärare av historier, idéer och berättelser. Med fokus på produktionsprocesser och arbetsförhållanden skapar hon intrikata och tankeväckande berättelser. Hon har studerat experimentell film vid New School i New York och Dramatiska Institutet Stockholm och har en masterexamen från Kungliga Konsthögskolan Stockholm (2017). Bland hennes senaste separatutställningar märks Rikstolvan (2024), Andréhn-Schiptjenko Paris (2024), Kalmar konstmuseum (2021), Institut Suédois, Paris (2019) och Musée National du Burkina Faso (2019).

Nolan Oswald Dennis (f. 1987, Lusaka, Zambia; baserad i Johannesburg, Sydafrika) är en genreöverskridande konstnär vars arbete kritiskt granskar dekolonialiseringens materiella och metafysiska villkor. Hen använder sig av teckning, diagram och kartor som verktyg för att utforska alternativa världar. Dennis har en kandidatexamen i arkitektur från University of the Witwatersrand i Johannesburg och en magisterexamen i konst, kultur och teknik från Massachusetts Institute of Technology i Cambridge, USA. Hens verk har visats i separatutställningar på institutioner som Zeitz MOCAA i Kapstaden och Goodman Gallery samt på biennaler i Borås, Paris, Liverpool och Shanghai.

Lydia Östberg Diakité (f. 1994 i Borlänge, Sverige; baserad i Köpenhamn) är en multidisciplinär konstnär som arbetar med koreografi, video, text och installation. Hen är utbildad vid Den Danske Scenekunstscole och utforskar teman som identitet, makt, arv och kollektivitet genom spekulativa berättelser. Bland hens senare utställningar märks ”heaven is overrated” på Nikolaj Kunsthal (2023) och ”CRY BABY” på DAAD Galerie, Berlinbiennalen (2020). Diakité är medgrundare av Dance Cooperative Köpenhamn och är medlem av The Union, en plattform som arbetar för dekoloniala diskurser inom dansk konst och kultur.

Makda Embaie (f. 1994, Emmaboda, Sverige; baserad i Oslo, Norge) är konstnär och poet, utbildad vid Kunsthøgskolen i Oslo, Konstfack och Biskops Arnö Författarskola. I sitt arbete utforskar hon teman kopplade till språk, kolonialism och familj genom text, film, ljud och rumsliga installationer. Bland hennes senaste verk märks ”If Joy Was the Door, What Would Be the Room?” som ställdes ut på Malmö Konstmuseum samt ”Now When We’ve Been Together” på Kunstnernes Hus i Oslo. År 2023 invigdes ”Grus sprider ut tiden”, en installation i parkeringshuset Heden i Göteborg. Genom ljud och ljus undersöker verket platsens historia och reflekterar över hur gemenskap formas inom sport och militär.

Manju Jatta (f. 1990 i Helsingborg, Sverige; baserad i Stockholm) arbetar med symboler inspirerade av platser, objekt och traditioner från Gambia och Senegal. Han använder färgen blå för att utforska teman kopplade till svarthet, svenskhet/nordiskhet och deras historia. I det fornnordiska språket betydde ”bla” både blå och svart, vilket ligger till grund för Jattas användning av indigopigment. Hans konstnärskap förenar världsbyggande och det rituella när han kopplar samman visuella tolk-ningar av den Poetiska Eddan och skaldediktning med västafrikanska myter och föremål. Utbildad vid Konstfack och Kungliga Konsthögskolan Stockholm (2019-24).

Linda Lamignan (f. 1991 i Oslo; baserad i Köpenhamn) är en bild- och performancekonstnär som i sina verk undersöker diaspora, transformation och kärlek genom video, ljud och objekt. Med utgångspunkt i västafrikansk och skandinavisk kultur utforskar Lamignan animistiska teman och politik kopplat till mark och material. Hen samarbetar ofta med familj och vänner för att skapa berättelser som är rotade i levda erfarenheter och diasporiska minnen, vilket märks i hens senaste utställningar i Skandinavien. Utbildad vid Det Kongelige Akademi Köpenhamn och Kunsthøgskolen i Oslo.

Eric Magassa (f. 1972 i och baserad i Göteborg, Sverige) är en multidisciplinär konstnär som arbetar med collage, måleri och storskaliga installationer. Hans konstnärskap centrerar dekoloniala berättelser, identitet och tillhörighet som med gångspunkt i arkivet vecklarut visuella mönster som bryter mot den kanoniserade vita kubens snäva estetik. Magassa har ställt ut på bland annat Malmö Konsthall, Tensta Konsthall, Moderna Museet och i samband med biennaler som Gwangju-biennalen, Göteborgs Internationella Konstbiennal (GIBCA) och Borås Internationella skulpturbiennal. Utbildad vid Central Saint Martins i London och Art Students League i New York.

Luvuyo Equiano Nyawose (f. 1994, eThekwini, Sydafrika; baserad i Providence, Rhode Island, USA) är en konstnär, curator och filmskapare som fokuserar på skärnings-punkten mellan svart socialt liv, minne och det offentliga rummet. Hans senaste verk "eBhish" dokumenterar svarta strandbesökare vid Durbens strand som blir en plats för minne och metafysisk kontakt. Nyawose har deltagit i en mängd utställningar, bland annat på Zeitz MOCAA i Kapstaden, Rencontres de Bamako, Mali och PHOTO 2022 i Melbourne. Han har nominerats till Foam Paul Huf Award och tilldelats Hariban Award Juror's Choice. Nyawose är doktorand vid Brown University, USA.

James Barnor (f. 1929, Accra, Ghana; baserad i London) är en ghanansk fotograf vars karriär sträcker sig över sex decennier. I sina gatu- och studiofotografier skildrar han samhällen i förändring 1950–60-talen: ett Ghana som rör sig mot självständighet och London på väg att bli en mångkulturell metropol. Han öppnade sin första studio i Accra 1953 och arbetade som den första fotojournalisten för Daily Graphic innan hans karriär blommade ut på den inflytelserika sydafrikanska tidskriften *Drum* som tog ställning mot apartheid. Han flyttade till London 1959 och studerade fotografi vid Medway College of Art. Hans arbete gett upphov till ett stort antal utställningar och publikationer, t.ex. retrospektivet James Barnor: Accra/London. Hans verk finns i samlingar som MoMA New York, Victoria and Albert Museum, National Portrait Gallery, Tate, Musée du quai Branly – Jacques Chirac, Paris.